

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ο Σύνδεσμος υπόβαλε υπόμνημα στη Βουλή, τόν κ. Πρόεδρο της Κυβερνήσεως τούς κ.κ. Γ. Καφαντάρη, Τσαλδάρη, Α. Μιχαλακόπουλο Ι. Μεταξά και Άλεξ. Παπαναστασίου ως άρχηγούς των κομμάτων και τούς κυρίους Υπουργούς των Στρατιωτικών και Εθνικής Οικονομίας και ζητεί να επιστήση τη προσοχή τους σε δυο ειδικές περιπτώσεις όπου προφανώς αδικούνται εργαζόμενες γυναίκες.

1ον **Για τις γυναικες στρατιωτικες νοσοκομες.** Και άλλοτε αναφέραμε στον «Άγωνα» την τραγική εγκατάλειψη των φθισικών γυναικών στρατιωτικών νοσοκόμων που ρίχτηκαν στο δρόμο κυριολεκτικά, με μηνιαία σύνταξη δραχμών 200 σύμφωνα με το περί Στρατιωτικών Συντάξεων Ν. Δ. του περασμένου Ίουλίου. Ο Σύνδεσμος πριν ακόμα καταργηθή το στρατιωτικό νοσοκομείο Αμαρουσίου, όπου νοσηλεύονταν οι νοσοκόμες αυτές, προσπάθησε με κάθε μέσο να γίνει δυνατό να μείνουν σε κανένα νοσοκομείο ως ότου κανονιστή δικαιότερα ή σύνταξή τους. Μάταια κατάσχε αδύνατο και μόνο μια πού βρισκότανε σε βαρειά κατάσταση, από τις πέντε αυτές αδελφές μπήκε από τον περασμένο Σεπτέμβριο σε άλλο νοσοκομείο. Οι λοιπές τέσσαρες μένουν ακόμα με τη μηνιαία σύνταξη των 200 δραχμών. Γι' αυτό ο Σύνδεσμος ζητά για τους νοσοκόμους και των δύο φύλων πούγιναν άνικανοι για εργασία στην ύπηρεσία του στρατού, να κανονιστή ή σύνταξή τους ώστε να τους εξασφαλίζει **ένα ελάχιστο όριο συντήρησης**. Γιατί άλλως τε οι 200 δραχμές ουδέποτε αποτέλεσαν τον πραγματικό ολικό μισθό των νοσοκόμων κι' αν υπολογισθή σε χρήμα ή τροφή και κατοικία (όπως γινότανε όταν δεν ξμεναν έσωτερικοί σε νοσοκομεία) ο μισθός αυτός φτάνει τις 1200 δραχμές. ώστε το ποσό αυτό θάπρεπε ν' αποτελέσει τη μηνιαία σύνταξή τους. «Είναι (τονίζει το υπόμνημα) πιστεύομε ιερή ή υποχρέωση του Κράτους να εξασφαλίζει τουλάχιστο τη συντήρηση σ' εκείνους πούχισαν την ικανότητα να εργασθούν στην ύπηρεσία τους».

2ον) **Για τις εργατρίες κοπής και ραφής ιματισμού στρατού.** «Είναι γνωστό ότι από μια τριαντακονταετία όλη ή ραφή των ειδών του στρατού γίνονταν από εργατρίες εργαζόμενες στα σπίτια τους. Οι εργατρίες αυτές πού στον Πειραιά και τας Αθήνας έφτασαν τις 9 χιλιάδες στον καιρό των πολέμων κατόρθωσαν με έντατική και κοπιώδικη εργασία να επαρκέσουν πάντα στις επείγουσες ανάγκες του στρατού. Τώρα όμως ότε και ή ραφή του ιματισμού του στρατού παραχωρήθηκε στην Έταιρεία Κυρκινή με τη γνωστή σύμβαση του Δημοσίου, οι εργατρίες αυτές πού σήμερα είναι 2.300 (αν πάρομε μόνο τον αριθμό των βιβλιαρίων της Αποθήκης ύλικού Πειραιώς μένουν χωρίς δουλειά. Και περιλαμβάνεται μόν στην σύμβαση ή υποχρέωση της Έταιρείας να δίνη εργασία «κατά προτίμησιν» στους παλιούς εργατρίες και εργατρίες, μά ή υποχρέωση αυτή όπως δεν έχει κυρωθεί με καμιά ποινική ρήτρα ουδέποτε τηρήθηκε γιατί ή εταιρεία δημιούργησε εργοστάσιο και στρατολόγησε νέες εργατρίες ενώ οι παλιές πεινούν. Οι εργατρίες αυτές εξ' άλλου δεν μπορούν να εργασθούν

μέσ ι σε εργοστάσιο γιατί είναι μητέρες πολυμελών κατά το πλείστον οικογενειών μόνοι προστάτες τους και είναι αδύνατο να συμβιβαστούν οι οικογενειακές φροντίδες με την εργοστασιακή δουλειά **έφ' όσον δεν υπάρχουν στο τόπο μας θεσμοι προνοίας με σκοπό να διευκολύνουν τις εργαζόμενες μητέρες.** Έπειδή λοιπόν νομίζομε πως α) πρώτιστο καθήκον του Κράτους είναι σύμφωνα και με το νέο Σύνταγμα να προστατεύει τις πολυμελεις οικογένειες, β) ότι είναι ανάγκη να διαφυλαχτούν τα δικαιώματα των παλιών εργατριών πού από μια είκοσαετία ξεπληροτούν το στρατό, γ) ότι βλάπτεται ή εθνική οικονομία όταν δημιουργούνται νέες εργατρίες σε επάγγελμα όπου υπάρχει περίσσειμα εργατικών χεριών και προσελκύνονται νέες πού θα μπορούσαν να τραπούν σ' άλλες βιομηχανίες ή παραγωγικότερα επαγγέλματα δ) ότι πρέπει να εμποδιστή με κάθε θυσία ή δημιουργία νέων άνέργων και μάλιστα γυναικών πού τρέφουν ολόκληρες οικογένειες, υποβάλλομε τις παρακάτω προτάσεις για νομοθετικά και άλλα μέτρα με τα όποια θάπρεπε ν' άντυκρηστεί σύμφωνα με τη γνώμη μας το ζήτημα :

α) Να περιληφθεί στη αναθεωρούμενη σύμβαση ρητός όρος για την υποχρέωση της εταιρείας να δίνει εργασία για ράψιμο στο σπίτι στις παλιές εργατρίες Πειραιώς Αθηνών και Θητικής απ' ευθείας ή διά μέσου των επαγγελματικών των οργανώσεων αφού αποκλεισθούν πάντως οι εργολάβοι και να κυρωθεί ή υποχρέωση με ποινική ρήτρα.

β) Να ιδρυθούν παρά της εταιρείας γραφεία για να διανεμάται ο ιματισμός, έφ' όσον δεν υπάρχουν εγκαταστάσεις της εταιρείας στην ίδια πόλη και ειδικά στον Πειραιά όπου υπάρχει ο μεγαλύτερος άριθμός των εργατριών γιατί τα μεταφορικά ως τις εγκαταστάσεις των Ποδαράδων θα μηδένιζαν το ελάχιστο κέρδος των εργατριών.

γ) Να υποχρεωθεί ή Έταιρεία με τη σύμβαση να δεχτεί ότι για την πληρωμή της ραφής θα εφαρμόζεται τιμολόγιο πού θα όρίζεται κάθε φορά από επιτροπή απαρτιζόμενη από άντιπροσώπους των Έργων Στρατιωτικών και Έθνικής Οικονομίας της εταιρείας και των εργατριών σε ίσον αριθμό. Γι' το τιμολόγιο νάχει για βάση ότι το ήμερομισθιο πού θα υπολογίζεται από την κατ' αποκοπήν εργασία θα εξασφαλίζει **ένα ελάχιστο όριο για τη ζωάρκεια.**

Παράλληλα ο Σύνδεσμος ζητά και ή «Αποθήκη Ύλικού Πειραιώς να διανεμάει στις εργατρίες τα έσωρρονα του στρατού για να τάράβουν στα σπίτια τους. Έπειδή ή προσότητα αυτή θάναί μέσα σε ειρηνική περίοδο κάθε μέρα μικρότερη, είναι ανάγκη να εμποδιστεί ή ανεργία με τη φυσιολογική ελάττωση του αριθμού των εργατριών άντι να δημιουργούνται νέες εργατρίες. Έξ' άλλου το γνωστό εργοστάσιο της Αποθήκης Ύλικού Πειραιώς είναι μόνο πηγή διαπαιτών στο Δημόσιο και ή κατάργησή του θα το απαλλάξει από τα έξοδα για τή διεύθυνση και τη συντήρησή του». Αυτά λέγει περίπου το Ύπόμνημά μας πού διανε-

μήθηκε και σε πολλούς βουλευτές. Να ελπίσωμ^ε π^ως
θ^ά είσακουσθ^ουμ^ε ;

Σύγχρονα και τ^ο «Σωματείο εργατρι^ων κοπ^ής
και ραφ^ής ύματισμο^υ στρατο^υ» υπόβαλε υπό-
μνημα για τ^ον ύδιο λόγο στην Βουλ^ή και τ^ην
Επιτροπ^ή για τ^ην αναθεώρηση τ^ης συμβάσεως
α^υτ^ης π^ου είνε τόσο καταστρεπτική για τ^ις παλ^ηές
εργάτριες. Οί κύριοι βουλευτές δ^εν θ^ά αναγνωρίσουν
τάχα τ^ο δίκ^ηο τους ;

*
* *

Μ^ε τ^ην εύκαιρία το^υ ξερχομ^ος στ^ας Αθήνας το^υδι-
ευθυντο^υ το^υ Διεθ^ν Γραφείου Εργασίας τ^ης Κοινω-
νίας τ^ων Εθν^ων κ. Αλμπέρ Τομάς δ^ε Σύνδεσμος υπόβα-
λε ξεκ^θεσηστην όποία ξεξεθεσε α) ύπό ποιους όρους εργά-
ζεται η εργατ^ρια και η ύπάλληλος στην Ελλάδα και ειδι-
κάθ^ι πληρώνεται ελάχιστα, ότιοί συνθήκες ύγιειν^ης τ^ων
εργοστασι^ων είναι ελεεινή, ότι δ^εν ύφίσταται ταμείο
μητροτήτος από τ^ο όποιο ν^ο αποζημιώνονται οί ε^ρ-
γάτριες 6 εβδομάδες πριν και 6 μετά τ^ον τοκετ^ο π^ου
τους άπαγορεύεται ν^ά εργασθ^ουν σύμφωνα με τ^ην
διεθ^νή σύμβαση τ^ης Βάσιγκτον και ότι *ε^υτυχ^ως* η
σύμβαση δ^εν εφαρμόζεται, γιατί άλλω^ως και μόνο
α^π α^υτ^η τ^ην έλλειψη θ^ά στρέφονταν εναντίον τ^ων
γυναικ^ων. Ως π^ρός τ^ις ύπαλλήλους ότι εμποδίζεται η
σταδιοδρομία τους στις ιδιωτικές θέσεις, ότι πληρών-
ονται λιγότερα από τους συναδέλφους τους και όταν
έχουν τ^ά ύδια προσόντα και όταν κατέχουν τ^ις ύδιες
θέσεις και ότι γενικ^ά η πληρωμή ιδίως τ^ων κατωτέ-
ρων ιδιωτικ^ων ύπαλλήλων είναι ελάχιστη και δ^εν
άνταποκρίνεται στις άνάγκες τ^ων εργαζομένων.

β) Α^νάφερε χαρακτηριστικά παραδείγματα για τ^η
πρώιμη εκμετάλλευση τ^ων παιδι^ων στη βιομηχανία
και σε διάφορες άλλες εργασίες και τους τραγικούς
όρους τ^ης ζω^ης τ^ων μικρ^ων εισπραχτόρων α^υτοκι-
νήτων.

γ) Ε^ξέθεσε τ^ην έλλειψη κάθε διακανονισμο^υ τ^ης
μαθητείας (apprentissage) και τ^ην εκμετάλλευση π^ου
επακολουθε^ι.

δ) Τ^ην έλλειψη συμπληρωματικής τεχνικής μόρ-
φωσης οργανωμένης από τ^ο Κράτος χάριν τ^ων ε^ρ-
γαζομένων νέων και τ^ων δύο φύλων.

Τέλος ό Σύνδεσμος ζήτησε από τ^ον κ. Τομάς, τ^ο Δι-
εθ^νές Γραφείο Εργασίας ν^ά καταβάλει κάθε προσπά-
θεια α) για ν^ά γίνει δεκτή διεθ^νώς η εφαρμογή τ^ης άρ-
χι^ης ένος ελάχιστου όριου ήμερομισθίου ήμισθο^υ π^ου ν^ά
έξασφαλίξη τ^η ζω^αρχεια και ν^ά όρίζεται έκαστοτε
σύμφωνα με τ^ον τιμάριθμο μέσα στ^α κανονικά τ^ης
εργασίας, δηλ. τ^ο 8ρον.

β) για ν^ο γίνει δεκτή διεθ^νως η αρχ^ή τ^ης ύπο-
χρεωτικής τεχνικής μόρφωσης (τ^ης κατώτερης και συμ-
πληρωματικής) κύρια όσον άφορ^ά τ^ην ύποχρέωση το^υ
εργοδότη ν^ά παραχωρη^η στ^α νεαρά πρόσωπα ώρισμέ-
νες ώρες κάθε εβδομάδα από τ^ις εργασίμες ώρες, χω-
ρίς ν^ά χάνουν τ^ο ήμερομισθί^ο τους για τ^ην μόρφωση
α^υτή. Τ^ο ύπόμνημα επιδόθηκε από τ^ην Πρόεδρο και
τ^ην Γεν. Γραμματέα το^υ Συνδέσμου.

Η Ε. Ε. το^υ Συνδέσμου επέδωσε ακόμη ύπόμνη-
μα στ^ον κ. Α. Παπαναστασί^ου για τ^ην οργάνωση
τ^ης γεωργικο—οίκοκυρικής μόρφωσης. Τ^ά κυριώτερα
μέρη του θ^ά δημοσιευθ^ουν στ^ο ερχόμενο φύλλο.